

Kur palikuši varoņi, Pūķi? Kas kaiš Zemei? Kāpēc tādus vairs neizauklē?

Starp dīvāndibeniem un kotlešvēderiem.

Zemei pašai nekādas vainas nav. Ar Zemi, tiktāl, cik tā ir Zeme, viss ir kārtībā. **Zemi nomoka Cilvēku darbība – to Cilvēku darbība, kuri veido** planētu graužošo un citus Cilvēkus degradējošo **tumšo hierarhiju**. Tumšā hierarhija iedveš maldus un ilūzijas. Maldus par to, ka nav Varoņu, Vadoņu un Pūķu un ilūzijas par to, ka ir kādi speciālie apstākļi, kuros tos auklē kādi speciālie vecāki. Ilūzijas par to, ka labklājība ir komfortā un plašās ienākumu iespējās – vieglā bezrūpju padzīvošanā. Katrs kļūst par tumšās hierarhijas līdzinieku tad, kad beidz cīnīties ar to, pieņem tās ilūziju un maldu runas, kad uzliek uzpurni, iekārtojas dīvānā un gaida lielāko kotleti.

Pūķi, Varoņi un Vadoņi ir tepat blakus, visapkārt jūsu vidū. Daudzi negrib būt Pūķu tuvumā un Pūķu skarti tāpēc, ka Pūķi nezina bezrūpību – Pūķi meklē lielas un grūti sasniedzamas lietas – kaļ grandiozus plānus, uzsāk milzu pārbūves un uzlabojumus. Pūķi nerok Daugavu – Pūķi rok Okeānus, Pūķi nespodrina Mēnesi – Pūķi aplido Venēru un Jupitera dārzos Ābolus lasa. Pūķi visus izmet no iesildītajiem dīvāniem, tāpēc dīvāndibeni negrib par Pūķiem zināt un dzirdēt. **Dīvāndibeni stāsta, ka Pūķu vairs nav.**

Vadoņi ir tad, kad ir Vadoņu sekotāji – sekotāji uzrāda savus Vadoņus. Ir tādi “vadoņi”, kuri sola mazāk darba un lielākas kotletes. **Kotlešu un algu meklētāji seko saviem “kotlešu vadoņiem”,** kurus “ievēl” par saviem likumdevējiem un ministrētājiem. Tādi “kotlešu vadoņi” sūtīti aģenti staigā apkārt un stāsta, ka “mums tagad nav līderu”. To dara tāpēc, lai “elektorāts – ekonomiski aktīvie iedzīvotāji” nesāktu domāt augstāk par bļodiņas malu un ārpus kotletes robežām, lai ar karotes iekarinašanu acu augstumā norobežotos no Pūķu pilnām debesīm. **Vadoņi nesola kotletes un algu pielikumus – Vadoņi ved pie pienākuma pildīšanas.** Tāpēc kotlešvēderi Vadoņus negrib redzēt.

Varoņi ir īstajā Dzīvē – ārpus komforta zonas. **Varoņiem komforts nav vajadzīgs.** Varoņiem vajadzīga Dzīve. Tumsas brāļi izplata “komforta vērtības” ilūziju, kas ir Dzīves noliegums. Tādu ilūziju pieņēmušie mitinās komforta zonā tur, kur Varoņu nav tāpēc, ka Varoņi dzīvo ārpus komforta zonas. **Komforta zonā mītošie savas mītnes zemes iemītnieki steidzīgi apklusina katru pārāk tuvu pienākušā Varoņa skaļāko vārdu** – “lai taču netroksņojot inteligentā sabiedrībā” – “lai te neizplatot savas konspirācijas teorijas” un “lai netraucējot demokrātisko pārmaiņu procesam, kurš katru novedīšot uz viņa laimīgo zemi, kur piena upes ķīseļa krastos tekot un medus pats pie lūpām kāpjot”, vajagot tikai valdībai klausīt, uzpurņus nēsāt, vienam no otra baidīties un “kur vajag” ziņot. Domāt nevajagot – valdībā savēlētīe “kotlešu vadoņi” par visu tur domājot (*par savām kotletēm viņi tiešām domā!*).

Nav tā, ka nebūtu Pūķu, Varoņu un Vadoņu. Ir tā, ka tagad pa Zemes virsu pūļu – pūļiem kūņojas tie, kuriem nav vajadzīgi Pūķi, Varoņi un Vadoņi. Ir tā, ka Pūķi, Varoņi un Vadoņi dzīvo paši savu Pūķu, Varoņu un Vadoņu dzīvi neatkarīgi no tā, vai kāds dīvāndibens, kotlešvēders un kovidietis tos redz vai noliedz.

Tā nav Zemes, Pūķu, Vadoņu un Varoņu problēma. Tā ir dīvāndibenu un kotlešvēderu valdību problēma, kuru viņi risina ar savas jaunākās “kompetenču izglītības” un govju identifikācijas - “covid pandēmijas” līdzekļiem. Tumsas hierarhija iestāsta saviem sekotājiem metodes, kā tiem savos bērnos jau iedīglī aplauzt Pūķu Spārnus, izraut Lauvu Sirdis un izcirst Mīlestības Saknes. **Viņi māca Lāčplēsi par klaunu pārtaisīt, Spīdolas varu lauzt - Avotā un Ābelē cirst.**

Tā nu atbildi pats sev –

- Kas jums - Pūķus, Varoņus un Vadoņus neredzošajiem kaiš?
- Kāpēc jūs kotlešvēderus un dīvāndibenus sev uz kakla ceļat?
- Par ko jūsu Sapņi, uz ko jūsu Ilgas?
- Kas esat, kā sevi redzat?
- Ja Tu pats neesi Pūķis un Varonis, tad ko darīsi starp Varoņiem dzīvodams Pūķi sastapis?
- Kam Tev Pūķi un Varoņi?
- Kas Tu Varoņiem un Pūķiem?
- Vai viņi Tevi redz?

Pauls